

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

16. Aarg. Nr. 21

Den 1. August 1867.

Præis: 6 Sk. pr. Exp.

Præsident Youngs Reise til Syden.

(Fra „Millennial Star.“)

Vi ville gjøre følgende Uddrag af Breve fra Eldste Joseph F. Smith og Claudius B. Spencer til Udgiveren af „Deseret News,“ paadet vore Læsere kunne blive befjendt med Tilstanden i den sydlige Deel af Territoriet.

I General-Conferencen i Store Saltfæstad i October 1861 kaldte Præsident B. Young et vist Antal Eldste til at nedsætte sig paa det Sted, som nu er almindelig befjendt under Navnet „Our Dixie“ (vort Syden), og opfordrede dem til i Særdeleshed at lægge sig efter at avle Bomuld og i det Hele taget efter Dyrkningen af saadanne Produkter, som høre hjemme i de varme Klimater. Da Brodrene med deres Familier flyttede til dette Sted, der nu er i en saa blomstrende Forsatning, og om hvilket vore Brodre have fremsat en saa god Beskrivelse, var det ikke Undet end en fortørret og gold Orken, der frembed det meest vindbybende Stue, man kunde forestille sig. Ifølge menneskelig Beregning syntes

der at fremstille sig uovervindelige Hindringer for dem, og at det Hverv, der var dem paalagt, var umuligt at udføre, men Tillid til Guds Prophets Ord og den Tro, som overgaer den menneskelige Forstand, fylde dem med Haab og ansporde dem til Handling. De underfulde Resultater, der ere opnaaede i det korte Tidssrum af fem Aar, kan sees af følgende Beretning om Præsident Youngs Besøg i „Dixie“ i afgigte Voraar.

De forbausende Forandringer, der have fundet Sted i den sydlige Deel af Utah, maae ikke alene tilstrives den utrettelige Flid og Udholdenhed, som Beboerne af denne engang saa triste Aftrog have lagt for Dagen, men den Almægtiges Belsignelse, som ifølge hans Ejeneres Ord har hvilet over Jorden, Vandet og de omgivende Elementer — samt over „Dixie-Pionererernes“ Arbeide, og dette er et nytt Bevis paa, at Gud er med sine Hellige, og at hans Ejener Brigham er inspireret til at lede Israel fremad til Storhed og

Magt. Tilsige ville vi publicere en Beretning om Præsident Youngs Tilbagekomst til Store Saltfjostad som et Bewiis paa den Kjærlighed og Hengivenhed, hvilken Utahs Beboere have for deres Leder. Det vilde være meget besynderligt, om et Volk, der sukkede under Enevældets Undertrykelse og Trælleaag, saaledes som det saa ofte er blevet fremstillet, skulde vise en saadan Agtelse og Velvillie mod dets „Undertrykler,” og modtage den, som holdt det i Trældom, paa en saa hjertelig Maade.

Beaver, Beaver County,
den 30e April 1867.

Til Udgiveren af „Deseret News.”
Vi forlode Dem i stor Skynsdomhed i Beaver paa Grund af, at vort Rejsefælleskab havde brudt op, og vi maatte sidde i Bognen og strive. Vi have siden gjort Reisen til „Dixie” og tilbage igjen, en Vejlængde af 222 Mile. Paa denne Tour er der blevet afholdt 14 Forsamlinger, hvilke have været oversyldte med opmærksomme Tilstørere.

De, som i længere Tid have været vante til at bruge de kostbare Luxusartikler The, Kaffe, Tobak og spirituose Drifte, ere i Almindelighed villige til at afsætte fra disse Vaner, og vi troe, at dette vil blive af Varighed, da Vedkommende selv indseet det Skadelige i at bruge disse Sager. Den Mand, der saaledes gaaer gennem Folket, er ikke nogen sieblikkelig Opbrusing eller overilet Beslutning, som idelig trænger til Opmuntring, for at den kan blive af Varighed, men den er grundet paa rolig Overveielse og de Helliges egen Overbevisning.

Da vi droge ned ad the „Black Hill” (den sorte Bakke), bleve vi snart overbeviste om, at vi nærmede os „Dixie.” I det Hjerne kunde vi see Toquer, der var illædt dets grønne og hndige Sommerdragt — en Dase under de hoie Klippe-

toppe — og paa alle Kanter omgivne med Sand og golde Strækninger. Vi ankom dertil omtrent kl. 5 Eftermiddag og afholdt Forsamlinger. De Fremstridt, som der ere gjorte, ere efter de forhaanden værende Omstændigheder, beundringsværdige. Muursteensbygninger ere blevne opførte, og andre ere under Bygning, ligesom der findes flere Haver, som tildroge sig vor Opmærksomhed, og hvilke kunne sættes ved Siden af dem, der findes i de gamle Settlementer. Væxten af Træer, hvortil vore Venner efter deres Ankomst til Syden nedlagde Færet, overgaaer Alt, hvad de forhen have erfaret. I Broder Augustus Dodges Have maalte vi det Skud, som et Figentræ havde gjort i Marets Lob, og fandt, at dette udgjorde ti fod. Vi fulgte, at vore Munde ligesom lob over af Vand, da vi fulgte Mandeltræ at see, der var belæstet med halvudvogede Frugter, og vi gik under de nedboede Grene af Apricot- og Hærstræer. — saamt hørte Catalogen over de forskjellige Slags Eblertræer, han havde indført, og hvilke nu bugnede under Vægten af deres rige Frembringelser. Broder Dodge forærede os en smuk Buket, der var sammensat af de mest sjeldne Blomster, ligesom han viste os en Prove paa chinesisk Sukkerrør, hvilket han havde dyrket paa sin Landeierdom. Den 3die om Morgen togte vi derfra til Washington, som ligger 18 Mile derfra, og ankom derhen ved Middagstid samt tilbragte nogle lykkelige Timer der med at besøge vores gamle Venner. Her ere ogsaa blomstrende Urte- og Frugthaver samt Biingaarde. Om Aftenen begavte vi os til St. George, der ligger 6 Mile derfra. Allerede det første Syn af dette Sted var nok til at sætte vores Føleser i Bevægelse og til at opvække hele vor Kjærlighed til Alt, hvad der er Skønt, og det, vi havde for os, var en Gjendrivelse af følgende Udtryk hos

Digteren: „Afstand laaer Synet sin Trylle-kraft.“ Staden er smukt udlagt og strænner mod Øst og Syd. Vi blevé hjerteligt modtagne af et stort Antal af Beboerne, som havde samlet sig hos Præsident Erastus Snow, og vi troe ikke, at noget Selstab nogensinde er blevet saa hurtigt indqvarteret, som vi blevé, — og det, der især gjorde Modtagelsen dobbelt behagelig, var vores gamle og prøvede Venners glædestraalende Ansigter. En stor Deel af Befolkningen i „Dixie“ bestaaer af gamle og prøvede Medlemmer i Kirken, hvilke tidligere have boet i Store Saltfostad, og kan man tree os, naar vi, efter hvad der allerede er blevet sagt, trygt kunne sige, at de Hellige her ere tilsredse, lykkelige og fremadstridende, — at de ikke længes efter Store Saltfostad med dens Bjergkløster, dens Sne, dens „Gjenfodere“ eller dens lange, triste Vin-tre, hvor Alt ligger i Dvale, men at de med Glæde foretrække deres eget solrige Syden med dets joraar lignende Vin-tre, dets indbydende Figner, Mandler, Fersener, Druer, Aprikoser, Hunning-planter osv. osv., — dets Bomuld, Suk-keror, Salt, sode Kartofler osv., samt dets Viin, der inden et Par Aars Tid vil være tilstrækkelig til at forsyne hele Territoriet, og vil der mangle Meget i, at dette opnaaes inden dette Aars Udgang? Vi drak et Slags reen Viin, der var lavet hos Broder W. C. Dodge; den overgaer alle de forskjellige Vinsorter, som vi nogensinde have smagt. Vi gik igjennem hans Blomster- og Urtehave, hans Frugthave og hans Viingaard, og det Hele syntes at være et Paradiis med Undtagelse af det „forbudne Træ.“ Der blev os foreviist 25 forskjellige Slags Pæretreer, blandt hvilke mange var belæsede med Frugtaflæggere, Figen-træer, forskjellige Slags Blommetræer, Fersentræer og en Mængde Aprikostræer.

Broder Dodge har en stor Viingaard. Han visste os et Træ, der forrige Aar havde baaret en usædvanlig Mængde Frugt, hvilken han, efter hvad der er blevet mig fortalt, overlod sine mindre heldigt stillede Naboer til fri Afbenyttelse. Jeg troer, vi talte tolv Tonder med Viin i hans Kjælder. Hans Flora-Afdeling florerer nu med et Udvælg af forskjellige Slags ind sorte Roser og andre Blomsterarter samt flere Partier med smaa Trægrupper. Vor gamle Ven Joseph C. Johnson trives godt imellem Frugter og Blomster. Hans Have er det smukkeste Anlæg af det Slags, som vi nogensinde have set. Vi ful Lejlighed til at smage hans Jordbær, og Ordet „God“ er neppe nok til at udtrykke deres Velsmag. Hans smukke Dotter forærede os en Buket, som kunde sættes ved Siden af Alt af det Slags, som kunde forstådiges af de blomsterelstende Damer fra hvilket som helst Land.

Bygningerne i St. George ere af et fortrinligt Slags, og de næste ere opførte af Steen og Tegl, smagfuldt anlagte, rummelige og lustige. Iblandt de fortrinligste Bygninger ere de, som tilhøre D. D. McArthur, J. Birch, Præsident C. Snow, Jesse Crosby, R. Bentley, J. Gates samt mange flere, hvil Gier-mænd vi ikke kendte.

Conferencen begyndte Løverdagen den 4de Kl. 10 Formiddag. En stor Forsamling af Hellige var tilstede, hvilke vare komme derhen fra de omliggende Byer og Stæder. Ved at betragte Forsamlingen folte vi os overbeviste om, at vi havde et nærmere Bekjendtskab med de Tilstede-værende, end det vilde være Tilfældet i en Bowery-Forsamling i Store Saltfostad. Vi havde det Privilegium at have tre forskjellige Sangchor iblandt os, blandt hvilke det, som bestod af vores schweiziske Venner, der sang deres smukke Melodier til Psalmer i deres eget Modermaal, ikke

var det mindst interessante. Præsident Snow istemmede den første Psalme, som Choret assang, og vi have kun sjeldent været Bidner til et mere underligt Forhold end det, der eksisterede mellem ham og de Hellige. Han er almindelig elstet, ligesom han i Alt søger at være de Hellige til Nutte, er venlig og selvopoffrende. Vor gamle Ven „Charley“ kom ogsaa med sit Sangchor, hvilket var Noget, der paa ny mindede os om vores Hjem længere mod Nord. De Taler, der holdtes i Lovbet af Dagen, vare indholdsrike og praktiske.

Søndagen oprandt over os stille og vndig. Kl. 10 Formiddag fortsatte Konferencen igjen, og der blev ligeledes da givet megen værdifuld Undervisning. De akkompagnerende Brodre have med megen Beredvillighed deeltaget i Øvelserne. Professor Thomas indbød de besøgende Brodre til en Concert i St. Georges Hall. Han har i Sandhed udført Undere, i Særdeleshed blandt Ungdommen, og selv Børn synes at opfatte Musiken med hele deres Sjæl. Ifølge Tiden, de have været under hans Veiledning, have de opnået en Kunstsverighed, som endog vilde være til Ære for mange i lang Tid prøvede Chor.

Mandag Morgen tilbragtes med at aflagge Besøg og gjennembandre Gaderne, medens vi glædede os over det forfriskende Skue, som hele Staden frembød. Vi toge Afted med vores Venner og vendte efter tilbage til Washington, hvor der om Eftermiddagen afholdtes Førsamling.

Tirsdag kom vi til Harrisburg og holdt Førsamling der, medens To af Selstabet begav sig til Toquerville, hvor de afholdt Førsamling om Astenen og havde en god Tid. Onsdag toge vi til Kanarra, hvor hele Selstabet atter traf sammen og afholdt Førsamling. Dette Sted er endnu ikke et Aar gammelt; Lorenzø

Roundsy, som nu er Bislop der, var den Første, som flyttede derhen. Henved tredive Familier (deriblandt syrgetyve Mandspersoner) have opført nogle og tredive Baaningshus omkring en aaben Blads af fire Akres Størrelse, hvilken med lidt Arbeide kan komme til at tjene som Fort. Henved 500 Akres Land er indhegnet og en stor Deel deraf er tilsaet med Korn.

Dette Stad kan kaldes Utahs tempererede Zone. Kanarra ligger tæt ved Bjergkjæden, 13 Mile i Syd for Cedar City og 24 Mile Nord for Toquerville.

Som stedse forblive vi Dereß Venner.

S. & S.

Store Saltfestad, den 15de Mai 1867.

Kjærlomme Nuheder! Præs. Young og Selstab forlod Kanarra Tirsdag Morgen den 9de for at begive sig til Cedar, hvor der strax efter Ankomsten derhen blev afholdt Førsamling, idet Aeldste W. Woodruff og nogle andre Brodre blev tilbage i dette Niemed; Præsidenten reiste til Parowan med de Øvrige af Selstabet. Om Aftenen blev der afholdt Førsamling i Parowan. Næste Dag reiste vi til Beaver og holdt Førsamling der, ved hvilken Lejlighed Præsident Young holdt en kraftig og temmelig lang Tale angaaende Forsoningen og Forloevningsværket formedelst Christi Blod.

Næste Morgen begav vi os fra Beaver til Corn Creek, hvor vi afholdt Førsamling om Astenen. Vi blev Natten over der, og begav os den følgende Morgen til Fillmore, hvor vi afholdt Førsamling Kl. 10 Formiddag. Vi gif lige fra Førsamlingen i vores Vogne, og satte aften til Scipio, hvor der ligeledes afholdtes Førsamling, og omendsfjordt Præsidenten var meget træt, gjorde han dog nogle faderlige og opmuntrende Bemærk-

ninger. Den følgende Morgen henved Kl. 8 forlodde vi Scipio og begave os paa Veien til Nephi, hvor vi ankom om Eftermiddagen og aholdt Forsamling om Aftenen. Næste Morgen begave vi os til Santaquin og aholdt Forsamling der ved Middagstid. Vi begave os deraf til Springville og reiste igennem Payson og Spanish Fork. Da Floden af samme Navn strømmede meget voldsomt og Broen over samme var usremkommelig, ere vi Biskop Thurber meget forbundne, fordi han lod os fåae en Hærgebaad til at sætte over med. I Springville og Nephi blev Præsidenten ved sin Tilbagekomst modtagen paa en festlig og særdeles passende Maade. Om Aftenen holdt vi Forsamling i Springville, og begave os den følgende Morgen paa Veien til denne Stad, spiste til Middag i Lehi og ankom hertil Kl. 5 Eftermiddag. Den Maade, paa hvilken Præsidenten blev modtagen ved sin Tilbagekomst, er Dem vel bekjendt.

I vor Correspondance have vi maattet udelade mange interessante Enkelheder, som vel vare værd at lægge Mærke til, men den tilbagelagte Tour har kun levnet os lidet Anledning til Brevstripping og i Særdeleshed ikke til at fremsette vores Bemærkninger efter Veltalenhedens Negler, thi det maa erindres, at en Reise paa 700 Mile (engelske) i 23 Dage, i hvilket Tidsrum vi have holdt 35 Forsamlinger foruden Raad paa de forskjellige Steder, og vi desuden have maattet drage Omsorg for vores Trældyr, har megen Lighed med Missionærlivet.

I vores Bemærkninger om „Dixie“ have vi fremstillet de Resultater, der ere opnaaede; men ikke omtalt det Arbeide, de Bansfæligheder, de Savn, den Hjertesorg og den Udholdenhed, formedelst hvilke de ere blevne tilveiebragte. „Dixie“ er et Mindesmærke og en Prædiken i Orkenen — en Opfyldelse af Prophetien — et

uimodsigeligt Vidnesbyrd om den Magt, der er en nødvendig Folge af den Enighed, som herstår blandt os, — det er et Værk — en Seier, hvis Lige man ikke kan finde i hele den amerikanske Histories Spalter. Carlyle figer: „Et Menneske, som er tro mod sin egen Tilværelse og sin Tro, har for en Deel nogen Betydning og er til Gavn for Menneskeheden, men mangler dette, vil han om længere eller kortere Tid stode an, han være sig Konge eller Bonde.“ De Hellige i „Our Dixie“ have udviist en saadan Trofasthed — at forløse Jorden er ogsaa en Deel af vor Tro. — Nogle faa Åar have været tilstrækkelige til at forløse en sandig, fortørret og med Mineralier opfyldt Ørken, og til at klæde den i Skønhed. Ændige Blade udbrede deres Skygge over det ægte intellektuelle Livs smagfulde Boliger; den syge, engang næsten udtxrede Matrone, synger nu Bions Sange for sine Kjære midt imellem Biingaardens Frugt, og en Taknemmelighedsstaare hviler paa hendes kind, medens hun med sine Hænder støttende sig til Figentræets Grene fortæller dem om det Forbigangne, forsaavidt det kan udtrykkes med Ord. Istedetfor den ubehagelige Lugt af Salviebusken finder nu den tidlige Morgenstund dem iførde med at indaande Dusken af Roser og Blomster i deres egen smukke Have. De salte Mineralvande ere blevne opbyttede med Mælk og Viin, og fremfor Alt, Guds Fred hviler over dem; de føle en fuldkommen Tilsfredshed, fordi de have opfyldt deres Pligt — de have Haab om herlige Befsignelser i Fremtiden. Kan Nogen forudsige deres Storhed? Vent lidt, indtil de Lænker, med hvilke nu den store Hob iblandt Menneskene er bunden, blive brudte — indtil de „lig Duer sløkkes til de Winduer, som vi have aabnet i Bjergenes Kamre. Vent, indtil Linien bliver draget, indtil et „Mørke i Banden“ bliver

en Nødvendighed. Venter, I Plantere i Ørkenen, I, som have opdyrket de vilde Klippestrækninger, indtil Opstandelsen bringer Eder frem til en talrig Fjærestægt, der nyder Frugterne af det Arbeide, I have begyndt i Tro. Belsignede ere de Hellige, som arbeide i den fæste Overbevisning, at ikke en eneste Tæddel skal slaae feil, men „at den Lille skal blive til et stort Folk,” — at vi ere en levende Steen, der ruller fremad, — at det ubetydelige Arbeide, vi have udført for at fremme Guds Værk, vil have uberegnelige Folger, hvis Størhed langt vil overgaae al Jordens Herlighed under Tingenes nuværende Tilstand.

Vi blive undertiden bestyldte for Ulojalitet, men det er besynderligt, at vore Modstandere i deres Logne gaae til saadanne Yderligheder.

Den Modtagelse, som blev Præsidenten og hans Folge til Deel paa den hele Tour, tildrog sig i Særdeleshed vor Opmærksomhed. Hvor som helst vi kom, kunde vi se de gamle kjære Stjerner og Striber. Længe forend vi næede et Settlement, til vi Die paa vort elstede Flag, der valede stolt og majestætisk, medens Musikeorps hilsede os med Melodien til Sangen: „Stjernebestroede Banner,” eller: „Hil Dig, Columbia,” og enhver Fremmed, som ikke havde vidst, at vi vare „Mormoner,” vilde have anvendt hele sin Beltalenhed for at rose os for vor Patriotisme, og betragtet os som et Folk, vore Medborgere kunde være stolte af — som et Folk, der vel var udstødt fra Splid og Forbiring, men ingenlunde fra et enigt Statsforbund — som et kraftigt Folk og det eneste Samfund i hele Landet, der udmarkar sig ved indbyrdes Enighed og Samdrægtighed. „Dem, som Gunderne ville ødelægge, gjøre de først til Daarer,” siger Ørdsproget. Hvilkens Daarstab er det ikke, at vort Lands Indvænere

kunne lade sig bevæge til at tænke, at vi ere utroe mod Constitutionen, til at negte os Statsrettigheder og til at udstede førstilte Love for vort Vedkommende?

Gang efter Gang drevne fra de mere frugtbare Landstrækninger, fra al Besværtelse under vor nationale Ørn's brede Vinger, have vi banet Vejen for Civilisationen lige til de fortørrede og usfrugtbare Strækninger i de inderste Dele af Amerika, og have været glade og taknemmelige, fordi vi have fundet et Sted, hvor vi kunde nyde Beskyttelse og Hvile, om endog blot under Ørnens Næb, og det medens Sonora laaaabten for os, — medens britisk Columbia vilde have været let tilgjængeligt for vort af henved hundrede tusinde Sjæle bestaaende Folk, hvilke hundrede Tusinde ere blevne almindelig bekjendte for deres Erfarenhed, Flid, Kraftfuldhed, standhaftige Udholdenhed, urøkelige Mod, Larvelighed og det kjæmpemæssige Arbeide, de have udført her i disse Dale. Vi ere det eneste Folk, som have sagt til de indstyrtende Folger af den altsordervende Prostitution: „Saa langt og ikke længere,” og have saaledes sat en Grænse for denne Uførlighed, formedelst hvis forsædelige Overhaandtagen Menneskeslægten er blevne nedværdiget, og Nationerne bestængte med de vederstyggeligste Sygdomme, eg som hverken Philantropen, den Geistlige eller Statsmanden kunne standse. Vi kunne sige, ligesom der ved en vis Leilighed blev sagt i gamle Dage: „For hvilke af vore gode Gjerninger ere vi holdteude fra Unionen?”

De Hellige i Syden have i deres forskjellige Anlæg udvist den samme Kraftfulhed og faste Willie, som dem; der gav sig tilkjende ved Anlæggelsen af Store Saltfostad, og de overgaae os maastee i Ufbenyttelsen af varigere Bygningsmaterialier. Folk, der opsøre Bygninger i St. George, gjøre det saaledes, at det

lunde synes som om de troede, at de og deres Efterkommere for bestandig skulle forblive der. Ligeledes udmerke de sig ved deres ypperligt anlagte og med Hensyn til Arbeidets Udførelse fortinlige Landeveje. Vi ere næsten tilbørlige til at forestaae, at Legislaturen skulle aflægge et Besøg der, kun at vi ere lidt bange for, at Husets Medlemmer vilde tænke for meget paa, at de have udrettet saa Lidet i afgivte Vinter. Nødvendigheden af nye Foranstaltninger til at vande Jordens tiltrækker sig mere og mere Opmærksomhed; Vandaaerer ere saaledes ved Boring i Heidestraaningerne bragte op til Jordens Overflade, og mange Alres ufrugtbare Strækninger ere paa denne Maade blevne forvandlede til frugtbare Marker. Forberedelser til Selvforsvar blive heller ikke forsomte. Det sydlige Militairdistrikt tæller næsten 1500 Mand i Militisen under Ansørel af Brigadegeneral Graftus Snow.

Bingaardenes Antal tiltage hurtigt, og Biindruen vil snart blive en vigtig Handelsartikel for Territoriet. Sukkerroret vojer frødig og er rigt paa Sukkerstof. Bomulden tiltager i Quantitet og forbedres i Qualitet. Vi saae tillige en meget smuk Krapmark. „Bort Dizies“ Frembringelser ville ifolge Tingenes naturlige Gang snart komme til at spille en vigtig Rolle med Hensyn til Territoriets financielle Anliggender.

Idet vi forsikre vore Venner i Syden om vor fornhyede Agtelse, slutte vi vor Dagbog paa Reisen.

S. & S.

naaede dog Onsdagens Festligheder et Omsang, som noksom beviser, hvor almindeligt og heit han er agtet og elset blandt de Hellige.

Onsdag Formiddag begyndte det amerikanste Flag at vaie fra Boutiker, offentlige Bygninger og andre Steder. Der kørte Bognen henad Landeveien i den Hensigt at møde Præsidenten med Selstab, ligesom man havde faaet Nys om, at Cleverne fra nogle Skoler havde yttret Ønske om at komme ud med deres Haner og Mottoer for at vise deres Agtelse for Præsident Young. En Afdeling Cavaleri under Oberst H. P. Kimballs Ansørel samledes lidt før Kl. 4 Eftermiddag for at møde og effortere Selstabet ind i Staden, og ved „the City Hall“ stodte Præsident H. C. Kimball, D. H. Wells, Bisshop Hunter med Raadgivere, General Vinton, Medlemmerne af Stadens Raad og nogle Andre til dem og desuden Capitainerne Crozall og Cardly med deres Musikcorps. Vor Rapporteur for Lejligheden fil en bekvem Plads i John B. Kimballs Bogn, og blev aldeles ikke overrasket derved, at saa Mange varé komne til sammen ved denne Anledning, da han vidste, at det var det samme Ønske som det, der besjæler Enhver, som elster Israel, hvilket havde tilskyndet dem til at vise deres Agtelse for Præsident Young.

Dette Selstab drog hen ad Landeveien til Cottenwood, og Klokkens halv fem mødte de Præsident Young og hans Reisefælser samt dem, der havde draget ham længere imode. Alle reiste ind til Staden, og da de havde naaet Skoleanterne, træf man den første Afdeling Skoledrenge opstillet paa begge Sider af Gaderne. Da de kom længere ind i Staden, var Scenen overordentlig livlig og satte Hjertets ædlere Følelser i en langt stærkere Bevægelse end den, man er vant til at see i Verden, naar den store Masse blot for at

Tirsdagen den 14de Mai blev det bekjendt i Staden, at Præsident Young skulle komme tilbage den følgende Dag. Den Menig gjorde sig almindelig gjældende, at man skulle give ham en hjertelig Modtagelse. Skjondt Alt var frivilligt,

folge Egemplet vil vise sin Hyldest for En eller Ander, der er Dieblifikts Af-gud. Den oprigtige Agtelse og Hengivenhed yttrede sig paa flere Maader. Den „store Klokke“ ringede, — Artilleriet saluterede, — flere Musikcorps spillede, og et stort Flag med dets klare Stjerner og Striber var hængt tvers over den anden Sydgade som en Forløber for en Mængde andre af forskellig Størrelse og med mange forskellige passende Sindbilleder. Over halvtredsindstyve Vogne og en Deel Cavaleri bevægede sig fremad imellem to Rækker Born fra to eller tre og tyve Skoler. Synt af den store Menneskemasse, der havde samlet sig i Nærheden af Theatret, var i Sandhed imponerende, og den store Skare af godt udseende samt velklädte og velopdragne Born var et talende Bevis paa, at Herren velsigner sine Hellige, ligefrem Bornenes smaa Ansigtter bare umiskjendelige Præg af, at de forstode at sætte Priis paa Dagens Betydning, og de vidste at vurdere den gunstige Anledning, de have til at sætte sig i Besiddelse af nyttige Kundskaber i deres tidlige og uskyldige Barndom.

Da Præsidenten var kommen igjen-nem „the Eegle Gate“ (Drønporten), blevet Stolebornene opstillede i Rækker paa begge Sider af Gaderne, medens Cavaleriet var opstillet lige foran hans Contoir. Musiken spillede, og efterat Alle vare komne forbi, adspredtes Folkemaasjen, og Enhver gik hjem glad og tilfreds over at have deltaget i en Fest til Ere for deres elskede Præsident.

At Præsident Young i ethvert Settlement, han besøger baade i Nord, Syd, Øst og Vest, bliver modtagen med de samme ufeilbarlige Beviser paa den Hengivenhed, Agtelse og Hjærlighed, han nyder, er Noget, som Ingen, der har fulgt ham, kan negte. Han lever i de Helliges Hjerter, fordi han har ledet dem fremad som en Fader, indtil de have lært at betragte ham som deres meest trofaste Ven her paa Jordens. Dette er Ursagen til den entusiastiske Modtagelse, der allevegne bliver ham tildeel, naar han med sine Maadgivere og de Tolv besøger de forskellige Stæder og Settlementer.

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste August.

Vi uddrage fra „Millennial Star“ følgende:

Præsident Brigham Youngs jun.'s Afskedshilsen.

Ifølge den Almægtiges Forsynsthjælpe er Eldste F. D. Richards atter blevet kaldet til at overtage Præsidiet over den europeiske Mission. Han er en prøvet Stridsmand for Sandhedens Sag, og det er dersor med Glæde, vi overgive Præsidiet i hans Hænder, vidende, at dette Værk formedest hans. Erfarenhed og Viisdom vil vinde fornoden Fremgang i disse Lande. Om vi under voit lange Betjendtslab have vundet de Helliges Tillid, saa lader den nu ganste blive Broder Richards tildeel. For dem, som forhen have kjendt ham, er imidlertid nogen videre Anbefaling,

overslodig, thi han har ved sin Trofasthed igjennem en Nælte af Aar og under Livets mangehaande Omveglinger noksom bevist, at han er en Mand, „der lever formedelst hvert Ord, som udgaer af Guds Mund.“

Efterat Præsident Wells havde overgivet Præsidiet til os, forlod han England i August 1865. Vi troe, at vi tilfulde folte Storheden af det Ansvar, der var os paalagt, men ikke destomindre gjorde vi vort Bedste, og Jehovah stod sin svage Ejener bi. Erfaring har viist, at enhver Eldste, som er bleven kaldet til at arbeide for Sandhedens Sag, er fuldkommen dygtig til at udføre det han paalagte Hverv, saafremt han adlyder de Raad, som blevé ham givne, inden han drog hjemmefra. Herren forlanger ikke Umuligheder af os, men tvertimod ere alle hans Besalinger retsædige og sigte til vort sande Vel baade for Tid og Evighed. Mormons Bog, Lærdommens og Pagtens Bog samt vore Forældre og Brodre lære os dette, og hvis vi forlade os paa ham, ville vi aldrig blive bestjæmmede. Mormon og hans tappre lille Skare gik imod Fjenden uden Frugt, og omend skjondt nogle af dem blevé saarede, omkom dog Ingen i Kampen. Deres Modre havde lært dem, at Gud var deres Skjold. De Eldste ere blevne lærte det Samme, og om de end-undertiden kunne storligen seile i mange Ting, vil dog Herrnen staae dem bi, saafremt de forlade sig paa ham.

I blandt de Eldste, som have været udsendte for at arbeide i Viingaarden, er En og Anden falden, men Ingen, der har været ydmig, er vegen bort fra Pligtens Sti, og vi spørge de Brodre, som nu ere paa Mission: Hvo iblandt Eder vil forglemme Gud og gjore sig uværdig til den Tillid, han nyder? Gud har givet Eder Kraft til at overvinde Tristelser, og vi formane Eder i Herrrens Navn til at være trofaste. Advarer enhver oprigtig Sjæl for de forestaaende Straffedomme, thi hvis I forsommme dette, vil Herren ikke holde Eder uskyldige for denne Slægts Blod, men Eders Klæder ville blive plættede deraf.

Det er med Glæde vi vende tilbage til vort kjære Bjerghjem, til Guds Prophet og de Hellige i Zion. Maa Himmelens rigeste Belsignelser hvile paa Broder Franklin D. Richards og de Eldste, som arbeide i Forening med ham. Vi bede, at Guds Fred og Belsignelse maa hvile over de Hellige, og at de maatte blive hjemsamlede til Zion.

Brigham Young, jun.

Til de Hellige i den europæiske Mission.

Det er nu for tredie Gang, jeg fremstiller mig for de Hellige i den europæiske Mission i Egenstab af Redakteur. Da jeg ved tidligere Leiligheder har sette klare Beviser paa, at Herren baade kan og vil staae sine Ejener bi i Udførelsen af alle deres Pligter, giver dette mig Mod til at overtage det Hverv, der er blevet mig paalagt efter Præsident Brigham Young jun.'s Afreise.

De forrige Gange, vi have arbeidet i denne Mission, have været paa en Tid, da Evangelietts Sæd blev rigelig udsaaet og bar Frugt i Overslodighed, idet mange

Sjæle blevet tillagte Menigheden, hvorimod det nu synes at være en Tid til at samle Negene ind i Herrens Lande. Det er vort alvorlige Ønske at følge med Tiden, og at bruge al vor Indflydelse for at faae de Hellige til at indse Nødvendigheden af at indsamles til „Herrens Huses Bjerg.“ Men paa samme Tid, som vi arbeide paa at bære Vidnesbyrd formedelst Flugt, ville vi indstændigen tilraade baade de Hellige og de Eldste at afslægge kraftige Vidnesbyrd med Ord og ved et godt Egem-pel angaaende Guds Værk, paadet de Oprigtige af Hjertet, som endnu ere i Uridenhed, kunde komme til Kundstab om Sandheden. Vi ønske og forvente, at vore Brødre, de Eldste i Israel, troiligen ville staae os bi i det vigtige Hverv, der er blevet os anviist i disse Lande.

„Millennial Star“ er udbredt og læst næsten under enhver Bredegrad mellem Polarcirklerne, hvorfor vi ville anmode vore Brødre og Søstre samt Enhver, der elster Sandheden, om at insende Bidrag baade i Poesi og Prosa til dette vort Organ. I Særdeleshed skulde vi ønske, at vore Brødre i Zion, det første Præsident-stab, de tolv Apostler og de, som have arbeidet i den europæiske Mission, øste vilde begunstige os i saa Henseende.

Tillige ville vi bede de Hellige og alle Sandhedens Venner om godhedsfuldt at staae os bi i Udbredelsen af vort lille Tidsstrift, hvilket ikke alene indeholder gavnlige Maad, men ogsaa saadanne Nyheder, som vi troe ville være af almindelig Interesse. De Hellige ville finde, at det vil gavne dem meget at faae det udbredt blandt deres Venner og Naboeer saavidt muligt.

De Hellige i disse Lande have nydt store Besignelser. Præsidentstabet og de Tolv have draget faderlig Omsorg for Eder, og sendt deres egne elskede Sonner for at forkynne Livets og Saliggjørelsens Ord iblandt Eder. Hvad Mere kunde vel Præsident Young og hans Brødre gjøre for de Hellige i Adspredelsen?

Bor Forgjænger, Præsident B. Young, har været storligen velsignet, og hans Indflydelse er stedse blevet større og større. Paa sine Reiser i de forskjellige Lande i Europa, paa hvilke han har været ledsgaget af sin trofaste og hjerlighedsfulde Broder John W. Young, har han stiftet mange fordeelagtige Besjendstaber. Vi have nydt megen Glæde i disse Brødres Selstab, og haabe, at der er en Fremtid for dem, i hvilken de ville faae Leilighed til at gjøre meget Godt i Zion.

Bed Overtagelsen af det ansvarfulde Hverv, der er blevet os paalagt, sole vi dybt Sandheden af de Ord, sat „Ingen kan gjøre Herrens Gjerning, uden Gud er med ham.“ Dersor bede vi om de Helliges Tro og Forbonner, paadet vi kunde være et Medstab i Guds Hånd til at meddele vore Læsere saadanne Maad, som funne være til deres Gavn baade for Tid og Evighed.

Franklin D. Richards.

Eftersom Tiden nærmer sig, at jeg skal forlade Europas Kyster, vil jeg give en kortfattet Skildring af mit Arbeide og mine Reiser, siden jeg i Januar 1866 blev kaldet til at gaae til Europa paa Mission. Den 7de Februar begav jeg mig i

Selslab med fire andre Brodre fra Saltfostaden, og gik med Posten til Missouri-floden. Reisen over Sletterne var meget besværlig, deels paa Grund af Flodernes Opsvulmen og ophobede Sneemasser, og deels paa Grund af andre Alarsager, men Herren aabnede dog Veien for os. I Selslab med Broder Isaac Bullock besøgte jeg vor Repræsentant i Washington, William H. Hooper, og for første Gang fik jeg saaledes Lejlighed til at see Hovedstaden i vort engang saa mægtige Land.

Jeg havde en meget behagelig Reise over Atlanterhavet, men vi havde dog en Gang en voldsom Storm, ved hvilken Lejlighed fire af Passagererne brækede Arme eller Been. Da vi tilsidst naaede Liverpools Havn, blev jeg to Stikkeler vær, hvilket bragte Hjertet til at hoppe i mig af Glæde — den Enke var min Broder Brigham Young jun. og den Anden Broder A. Miner. Vi havde ikke seet hverandre i en Tid af næsten to Aar.

Den 13de Juni reiste Præsident B. Young jun. og jeg til Skandinavien. I Selslab med Præsident Widerborg besøgte vi Danmark, Norge, Sverrig, Russland og Preussen. Vi traf sammen med de Hellige paa flere Steder, og glædede os sammen med dem i deres nordlige Hjem. Vi mødte allevene Belvillie iblandt de standinaviske Hellige, og jeg afsægger min hjerteligste Tak for den Gjæstfrihed, som blev mig tildeel. Vi nøde en inderlig Fred i vor lille Cirkel paa hele vor Reise, og jeg beder: „Maa Guds Belsignelse hvile over Broder Brigham jun. og Broder Widerborg, og maac de leve længe for trofast at kjæmpe for vor Herres og Frelsers herlige Sag.“

Efter at være kommen tilbage til England, besøgte jeg Skotland i Selslab med Broder W. B. Preston, og efter min Broders Afreise den 19de September tilbragte jeg Tiden med at besøge mange af Conferencerne i Missionen og deriblandt ogsaa Holland. I Slutningen af Marts reiste jeg til Udstillingen i Paris, og forblev der i sex Uger.

Idet jeg tager Afsked med Broder Richards tilligemed mine øvrige Brødre og de Hellige i England, velsigner jeg dem af mit ganste Hjerte. Jeg har ingenfinde i hele mit Liv glædet mig mere i de himmelste Sandheder, end i de sidste femten Maaneder. Mine Bonner skulle opstige til det Hoie for Broder Richards og de øvrige Eldste i Missionen. Om Herren atter skulle kalde mig, vil jeg adlyde med Glæde. Idet jeg inderlig ønsker, at Sandheden maa seire, forbliver jeg Eders Broder i Christo.

John W. Young.

Joseph Smiths Levnetsløb.

Octbr. 1840.

(Fortsat fra Side 318.)

Torsdag den 8de.

Forhandlinger i et Raad, der afholdtes af de Dov, nemlig Brigham Young,

Heber C. Kimball, Orson Pratt, Willard Woodruff, George A. Smith og Willard Richards — samt Overpræsterne

Hiram Clark og Reuben Hedlock. Modet afholdtes i Willard Richards' Bolig Nr. 1 i Chapman Street i Manchester. Brigham Young præsiderede.

Forestaaet af Eldste Kimball, at Eldste Richards overtager Udgivelsen af „Millennial Star;“ assisteret og vedtaget. Der blev voteret for, at Contoiret for Udgivelsen af vore Skrifter flyttes til London, saasnart Omstændighederne tillade det, og at Eldste Hedlock og Curtis gaae, hvorsomhelst de ønske, for at arbeide.

W. Richards,
Skriver.

Loverdag den 10de. David Fulmer fremlagde en Klage imod Oliver Walker i Høiraadet i Nauvoo. Klagen gik ud paa, at han havde udsprett ørekraenkende og lognagtige Rygter, som vare af en saadan Bestaffenhed, at de netop vare egne til at opvække Forfolgelse mod Menigheden og enkelte Individuer her paa dette Sied — samt for paa forstjellige Maader udriist uchristelig Opsorgsel. Anklagede indvendte, at han ikke var forberedt paa at forsvare sig mod Klagen, da den var altsor ubestemt osv. Maadet høvedes til den følgende Dag.

Eldste George A. Smith vendte tilbage til London, og Eldste Woodruff kom strax efter ham.

Søndag den 11te. Høiraadet mødte ifølge Bestemmelsen. Klagen imod Eldste Oliver Walker kom atten under Behandling, og følgende Klagepunkter fremførtes mod ham:

Til Høiraadet for Jesu Christi Kirke i Nauvoo. For og paa nærværende Kirkes Begne frimfører jeg en Klage mod Eldste Oliver Walker for flere forstjellige Fornærmelser, som nedenfor ville blive anførte, og hvilke siges at være udøvede og fremsatte af ham, ligesom han ogsaa har gjort sig skyldig i Forsommelse af flere af sine Pligter osv., hvilket Alt er stæt flere

Gange, til forstjellige Tider og paa forstjellige Steder efter den 1ste September 1838, nemlig:

For at han, Oliver Walker, har gjort sig skyldig i en Mælke slette Handlinger og i det Hele taget for en daarlig Opsorgsel, ligesom ogsaa for utilborlige Uttringer og Ord, hvilket Alt er begaaet, udovet, sagt, hentydet til og givet Vink om af ham baade direkte og indirekte, og det paa en saadan Maade, at det har været egnet til at kaste en Skygge paa Kirkens Ledere, og har været hoist stadeligt for denne Kirkes Opbyggelse, Bestaaen, Velserd og Fremadstriden. Han har nemlig bestyldt disse Mænd for at have forladt deres Brodre og flygtet fra de Hellige, og det paa saadanne Tider, da de vare udsatte for Fare og trængte af deres Fjender, „Pobelen.“ Han har tillsige i Nodens Tid unddraget sine Brodre den Bistand, han kunde have ydet, ligesom han ogsaa har forenet sig med, opmuntret, styrket og hjulpet Pobelen og vore Fjender udenfor Menigheden, idet han har benyttet sig af twetydige Uttringer, Vink og Hentydninger i Henseende til Kirkens Troesætninger og indre Orden, samt angaaende Joseph Smith juniors Kaldelse, Duelighed og Fremsær osv. som Seer og Prophet og En, der var kaldet til at bringe Evangeliets Fylde frem for Lyset i disse sidste Dage.

Ligeledes anklages han for at være fremkommen med saadanne Forestillinger, Anskuelser og Meninger, som disse: At de forstjellige Sekter og Partier, nemlig Methodisterne og Andre, ligesaa let kunne opnaae den celestiale Herlighed og de Velsignelser, som høre til Evangeliet, naar de blot ville leve efter deres Tro og Lære, som de kunne ved at antage og folge det System, der er blevet bragt frem af Joseph Smith jun. i disse sidste Dage.

Endvidere anklages han for, at han i.

de sidste ses Maaneders Lid i Alton, Nauvoo og de omkringliggende Steder har ytret, at der i Nauvoo skulde være en Thyebande, som stjal, rovede, plundrede og paa ulovlig Maade tog og bortførte visse Sager, Kvæg, Varer og anden Ejendom fra Missouri, og for at have sagt, at dette formodede Thyveri osv. blev forstret og næret af Kirkens Overhoveder og Ledere, idet disse Mænd, nemlig Præsidentslabet og Høiraadet skulde have Kundskab om og give deres Samtykke og Bisfalde til dette Uvæsen. Mod alle disse Klagepunkter, ligesom ogsaa mod enhver Kjendsgjerning, enhver Handling, ethvert Vink, enhver Uttring og enhver Hentydning, som staae i Forbindelse med oven-ansatte Bestyldninger, opfordres herved nævnte Oliver Walker til at forsøre sig under bemeldte Undersøgelse.

Dateret Nauvoo, den 11te Octbr. 1840.

David Culmer.

Walker sagde, at han ikke var forberedt til at forsøre sig, og efter hans Forlangende blev Undersøgelsen udsat til Aprilconferencen.

Mandag den 12te.

Manchester i England, den
12te Octbr. 1840.

Dhrr. G. Robinson og Don C. Smith.

Kjære Brødre. Vi forlod Manchester strax efter Guliconferencen i den亨sigt at besøge Staden London. Underveis besøgte vi Menighederne i Staffordshire, Herefordshire, Worcestershire og Gloucestershire, og vi havde mange interessante Forsamlinger, samt dobbte og confirmerede daglig, eftersom vi droge frem. Vi dobbte Fyrgethyve paa een Dag; mange nye Dore bleve aabnede, og Alt tydede hen paa, at der vil blive et fortært Arbeide i England.

Den sidste Forsamling, vi havde i landt de Hellige, medens vi vare paa Reisen,

asholdtes ude paa Marken i Leigh i Gloucestershire den 16de August. Vi havde en behagelig Lid; vi dobbte 15 og ordinerede 1 til Eldeste og 2 til Præster. To Methodistpræster reiste 12 Mile for at høre; vi dobbte dem efter den første Prædiken og confirmerede og ordinerede dem samme Gang samt sendte dem ud for at prædike Evangeliet. Vi toge Afsked med de Hellige dersteds den 17de, reiste til Cheltenham (5 Mile derfra) og tilbragte Natten der. Der vare flere Hellige paa dette Sted.

Den 18de leiede vi os en Vogn og kjørte syrgethyve Mile gjennem et fladt Agerland, der tildeels lignede Prairierne i Illinois; vi kjørte igjennem Oxfordshire, saaledes at vi havde Universitetet et lidet Stykke tilbenstre. Dette Universitet bestaaer af tove Collegier, der eie store Capitaler, og fem andre Afdelinger, som ikke have noget Fond. Det er det største og meest beromte Universitet i hele Verden. Vi toge derpaa med Jernbanen og reiste halvfjerdindstyve Mile med samme, paa hvilken Tour vi havde en herlig Udsigt til Windsor Castle, eftersom vi kom frem. Vi stege af ved Udkanten af London ved den store vestlige Jernbanestation Kl. 4 Eftermiddag. Der leiede vi os atter en Vogn og kjørte nogle Mile ind i Staden; siden gik vi over London Bridge og toge ind til Hr. Allgood i King Street, Borough. Madam Allgood er en Søster til Eldeste L. Turleys Hustru. Hun modtog os venlig, gav os de Forfristninger, som vi behovede, og forte os hen til et Sted i Nærheden, hvor vi tilbragte Natten.

Derpaa begyndte vi strax paa at gjenemsøge denne store Hovedstad for at finde de Oprigtige af Hjertet og de Ydmhyge paa Jorden. Vi begyndte med at besøge de forskjellige Troessamsfunds Religionslærere og Prædikanter, og bade om Tilsladelse til at fremsette det Budskab, vi

havde at forlynde, for Folket i deres Kirker og Kapeller, men det vil selvfolgeligt ikke forbuse Eder, at vi maae underrette Eder om, at de negtede os en saadan Tilladelse og forkastede vort Bidnessbyrd.

Dernæst gik vi frem og tilbage i Staden London den ene Dag efter den anden, idet vi bestræbte os for at faae aabnet en eller anden Dør, saa at vi funde faae Lejlighed til at advare Folket og opsoge de Oprigtige af Hjertet, men efter en saadan omhyggelig Sogen erfarede vi, at hele Staden var given til Priis for Pengebegjærlighed (hvilket er Usgudsdyrkelse), Præstelist, Traditioner, Overtro og alstens Bederstyggeligheder, Ugudelighed og Uteerlighed, og saaledes var alle Dore lukkede for os.

Vi tövede ikke med at staae frem midt paa Gaderne og ligesom Jonas at raabe Omvendelse til Indbyggerne i denne megtige Stad, Englands Metropolis, Britaniens Stolthed og Øre, Hedningernes Bram og Jordens største Handelsstad, der har en Befolning af over een Million og fem hundrede tusinde Sjæle, som sulle under den herstende Fordævelse og gaae Guds Bredes imøde, og lig Øgen, der ledes hen for at slagtes, kjende de ikke deres Hjemfogelsesdag.

Vi ville længe komme til at mindes den Tid, da vi stode sammen paa Gaderne midt iblandt Indbaanderne, medens vi frembare et Budstab, som vil vise sig at være enten „en Livslugt til Livet eller en Dødsslugt til Døden,“ ikke alene for dem, men for Alle, der ville komme til at høre Evangeliet, og det over hele Verden, og Dommens store Dag vil komme til at vise Sandheden deraf for alle Nationer. Det vil ogsaa altid være os en hjær Erindring at vide, at vort Arbeide i dette vigtige Afsnit af vort Liv ikke har været forgjæves, men at vi formedelst Guds store Barmhjertighed og vore for-

enede Bestræbelser, vort Arbeide, vor omhyggelige Sogen og vor Udholdenhed have været island til at finde nogle Faar af Ephraims Blod — nogle faa oprigtige Sjæle, som vare villige til at annamme og adlyde Evangeliet, og at vi have været i stand til at lægge en Grundvold i Staden London, som ikke vil blive flyttet, forend Indbaanderne ere blevne advarede, saa at de kunne lades uden Undsyldning, og de Hellige blive udsautede for at staae paa hellige Steder, medens Guds Straffedomme gaae for sig. Indtil den Tid vil den Sæd, som vi have faaet der, bære Frugt i Overslod til Guds Øre og Forherligelse.

Vi have kun doet 11 Personer i London, men formedelst Guds Barmhjertighed haabe vi inden ret længe en Host af Sjæle i denne Stad. Imidlertid maae vi tilstaae, at vi paa alle vores Reiser baade i Amerika og Europa aldrig have truffet paa et Folk, fra hvis Sind vi have havt saa mange Indvendinger og Hindringer at borrydde for at vække Interesse for Sagen og berede Hjerterne for Annammelsen af Guds Ord, som i Staden London.

Naar vi talte med Nogen iblandt de simpleste Folkeklaæser om Evangeliet, fik vi i Almindelighed dette Svar: „Seg gaaer til Kirken eller Kapellet og lader mine Born dobe. Hvad Mere behoves der?“ Naar vi talte med de Lærde, fandt vi dem altfor kluge til at modtage Undervisning, og for meget indtagne i deres Fædres Traditioner, til at de skulle vente nogen Forandring i de sidste Dage. Naar vi talte med Religionslærerne for Nutidens forstjellige Troessamfund om Evangeliets Grundsetninger, gave de os den Besked, at Tingenes gamle Orden var afslæfft og ikke nødvendig længere; Nogle af dem havde prædiket den gode, gamle Religion i syrgetype Aar, og Gud var med dem, og de behøvede ikke mere Aben-

Aabenbaring, ikke Helbredelsens Gave eller noget Andet, som tilhørte Kirken i Apostlernes Dage, thi vi kunne nu undvære disse Ting i denne Torsinelsens, Oplysningens og Lærdommens Tidsalder.

Naar vi stode frem for at prædike Omvendelse og Daab til Syndernes Forladelse for Menneskene, lod Raabet: „Bap-

tist, Baptist," saa det rungede i vore Øren. Dersom vi talte om, at der i Kirken og Christi Menighed ligesaa vel varer Propheter og Apostler som andre Embedsmænd og Medlemmer, raabte de fra: „Irvingiter, Irvingiter."

(Fortsættes.)

Nyheder.

Francrig. Krigsrygterne begynde at opdukke i Paris. Der tales saaledes om Besættelser i denne Stads Omegn og om fortsatte Krigsrustninger. Rejsende, der komme fra Algier, berette i Overensstemmelse hermed, at der ligeledes ved de algierste Kyster træffes storartede Forsvarssoranstaltninger, der aabenbart ikke kunne være rettede mod indre Fjender. Det hedder endvidere, at Optjøb af Heste for den franske Armee fortsættes i omfattende Maalestok. Antallet af Cleverne i Krigskolen i St. Cyr skal forøges fra 250 til 300. Infanteriet siges at være forsynet med 300,000 Chassepotgeværer.

Spanién. Det synes nu at være udenfor al Tvivl, at den i Spanien ulmende Opstand paa flere Steder er brudt ud. Alle i Barcellona udkommende Bladé berette saaledes om en Skærmhydel, der har fundet Sted i Katalonien. Karakteristisk for Tilstanden i Spanien og Dronning Isabellas Regjering er det, at en Krigsretsdom, hvorved tre i den sidste Sammensværgelse i Palencia deelagtige Officerer varre blevne domte til Døden, er bleven stadsæstet og de Skyldige henrettede, medens samtidig en gemeen Morder blev benaadt af Hds. Majestæt. — Som Chef for Insurgerterne nævnes General Latorre.

Galizien. Den vedvarende Regn i den sidste Tid har anrettet store Ødelæggelser i en betydelig Deel af Galizien. Floderne San og Wiar ere gaaede over deres Bredder. I enkelte Byer staae hele Gader under Vand, ja hist og her ere endog Huse bortskyllede. Flere Broer svæve i Fare for at sprenges, og over en Hovedlandevei til Lemberg staaer der flere Fod dybt Vand. Det Samme er tilfældet med hele Dalstroget, saa at Fernbanesforbindelsen paa visse Steder er standset. Ogsaa Telegraphlinierne ere i Norden, og Posten udebliver mange Steder i Landet.

Ostindien. Et frygteligt Jordskælv har fundet Sted i Bjotja paa Den Java, ved hvilken Lejlighed en stor Mængde Mennesker ere omkomne.

Blandinger.

Guldudbyttet i Sibirien. I Øst-sibirien, som er Centrum for Guldgravningen, er der i det sidste Aar ved Privatindustri af 550,599,218 Pud Sand af 27,579 Arbeidere blevet uddraget 10,364 Pud, 22 Pund, 17 Sol og 8 Doli Guld, hvilket imod 1865 viser en Formindstelse i Udbytte af 22 Pud, 19 Pund, 82 Sol og 6 Doli. I Vest-sibirien til 1538 Arbeidere af 62,301,695 Pud Sand 86 Pud, 32 Pund, 55 Sol og 49½ Doli, hvilket er 24 Pud, 6 Pund, 73 Sol og 59 Doli mere end i 1865. I det uralse Bjergdistrikts have 223,334,701 Pud Sand givet 285 Pud, 1 Pund, 79 Sol og 48 Doli Guld (54 Pud, 18 Pund, 63 Sol og 46 Doli mere end i 1865). Hele Guldudbyttet udgør 1406 Pud, 16 Pund, 56 Sol og 9 Doli, hvilket er 56 Pud, 5 Pund, 55 Sol og 3 Doli mere end 1865. Formindstelsen af Guldudbyttet i Øst-sibirien tilskrives Udtommelsen af nogle Guldleier og den Omstændighed, at Arbeidskraften paa Grund af Levnetsmidernes Stigen er bleven for kostbar.

Udvandrings-Statistik. Fra den 23de Juni til den 6te Juli er der iaaer fra Bremen udvandret 2788 Personer med 7 Skibe. Sex af disse forte 2499 Passagerer til New York og eet 289 til Baltimore. Fra Aarets Begyndelse indtil den 8de Juli er der i det Hele fra Bremen udvandret til New York 34,773 Passagerer, Baltimore 6336, Philadelphia 622, New Orleans 494, Quebec 2937, Galvestone 631, Angostura 3, Honolulu 6 og Buenos Ayres 3, ialt 45,805 Passagerer. Ifjor udvandrede der 35,381 Passagerer. Der er faaledes fra 1ste Juni til 8de Juli iaaer udvandret 10,424 Personer flere over Bremen end i det tilsvarende Tidssrum af det foregaaende Aar.

In d h o l d.

Side.	Side.		
Præs. Youngs Reise til Syden	321.	Joseph Smiths Levnetsleb (fortsat)	331.
Nedaktionens Bemerkninger (Præs. B.)		Mvheder	335.
Young jun.s Aftedesbilsen. — Til de Hellige i Skandinavien)	328.	Blandinger	336.

"Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorenzengade Nr. 14 1ste Sal til venstre og paa alle kongelige Postcontoiret.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af C. Widerborg.

Trykt hos F. E. Bording.